

Nemzeti Társalkodó

September 15dik napján 1835.

Tktes Ns. Fejérvármegye rendes fő-
orvossa t. Stáhly György úrnak
egy székesfejérvári holdkorságos-
ról tett tudósítása.

(A' szerént mint a' Jelenkor társalkodója
mellett közöltetett)

Az égi testeknek emberekre való befo-
lyását, bár a' többség vagy alig sejtí, vagy
megrögzött halitélete miatt, hibásan fogja-
fel, nem tagadhatni, mert nemdenem ezek
határozzák-meg mindenek felett az éghajla-
tot (Clima), melynek a' lakósok' testén, lel-
kén indulatján való uralkodását nem egy
könnyen hozza bár ki is kétségbe? Van azon-
ban több egyes (noha ritka) eset, melyben
az ember és a' csillagzatok, nevezetesen a'
hold közötti költsönhatás szembetünő módon
áll-elő, melyben az ember eszmélésétől, ön-
kényétől megfosztatva, bizonyos ideig a' csil-
lagzati erők' hatalmába kerül; melyben a'
teremtés' uraságával nagyralartó ember, tá-
vol eső, de reá, noha észrevehetlenül ható
erők' bábjává leszen; melyben lelkének ör-
jei — a' kül érzékek — szenderegnek, 's fő-
Második fél-esztendő. 11

lötte még is mentő Geniusa intézkedik. Eleitől fogva bámulásba hozták a' sokaságot az ilyes esetek, de mivel nem mindenkor hiven beszélték-el, gyakran formájából kivetkezették, néha nagyították, számtalan léhaságra adtak alkalmat, 's a' felettek hozott ítéleteken vagy makacs kételkedésnek, vagy hiábavaló hiedékenységnek bélyegei látszottak.

Minthogy nekem alkalmam volt, a' mit régen ohajtottam — egy ilyes, még pedig kitetsző példát — tudniillik egy tökéletes holdkóroságot — itt Székesfejérvárott láthatnom, vizsgálhatnom, — azért kötelességemnek tartom, az előforduló tetteket, és csupán ezeket — minden mulólag levegőből meritett hypothesisek nélkül — hiven, tökéletesen, illő rendben elbeszélni.

Vizsgálódásim' tárgya B ó k a A n n a v a l a, — ki Bodajki tek. Fejér-vármegyei születés, 16 esztendő, kinek sem teste, sem lelke még nem fejlett-ki, olvashatatlan arczu, semmit sem mondó tekintetű, alacsony testállásu, kire mindeddig nem ének felserdüléskori tulajdon munkálódásai még nem érkeztek-el. Egyébiránt a' mennyire emlékezhetett, mindenkor egészséges, most itt Székesfejérvárott szolgálatban volt.

Ezen semmire számot nem tartó szegény szolgálóleány — nem sokára mint Városunk legnagyobb nevezetessége, szóba jött — az éjjeli őr észrevette, hogy ő egy holdvilágos éjjel, azon háznak, melyben szolgált,

nádtetején járkált, 's különféle furcsaságokat üzött. Ez iránt a' Leányt kérdezték, faggatták, sőt gyötrötték — de ezen állapotjáról, melyről épen nem emlékezett, semmi világosítást nem tudott adni.

Már július hónapban 1835ben szemmel tartatott, de bővebb vizsgálat alá került ugyanezen eszt. augustus hónapban, nevezetesen aug. 6ik 's 7ike közötti éjjel. Nemcsak magam, de több más orvos, és nagy számu kíváncsi volt ezen borzasztó dramán jelen, igyekeztem minden kicsinységet feljegyezni, 's kötelesnek tartom magamat; Tisztitársamnak, 'Városunk' rendes Physikusának, dr Say Ferencz úrnak, ki tökéletes vizsgálódásimra barátságos szivességgel nyújtott alkalmat, 's szinte 'Városunk' érdemes mostani kapitányának Háder Pál úrnak, ki megelőző jó indulattal viseltetett, nyilván kijelenteni köszönetemet.

A' Leánynak hálóhelye a' ház' eresze alatt volt, 's miután már a' hónap elején nappali foglalatosságai között sokszor hallották, hogy a' holdhoz több (valóban maga által szerzett) nótákat danolgatott, első járását augustus' 4 's 5ike közti éjjel vitte végbe; — de ekkor engem későn hívának oda, 's minden környülállást nem tekinthették-meg. Mivel már július hónap óta tudva volt, hogy járását ha elkezdí, azt 3 — 4 napig folytatja, — tehát augustus 5ikén estve számtalan ember gyült-össze a' ház körül.

Később, midőn Bóka Anna lefekütt, mi béereszteténk az udvarba, 's láttuk hogy nyugtalanúl alszik, 's ábrázatján görcsös mozgások látszanak; többször fel-felnyögdécselt. Hijában lesködtünk egész éjszélig — 's akkor többé már nem juthattak a' hold' sugárai fekvőhelyéhez. A'-házbeliek azt állíták, hogy a' leány az összetódult sok embert észrevetve, 's már ezért sem akart lenyugonni, holt máskor holdvilágnál, bármint erőlteté is magát, valami ellenállhatlan bűbájos álmot vetterőtrajta. Azonban hihető: járása azért maradt-el, mivel ez éjjel a' hold nem elég világosan tűnt-fel, 's Bóka Anna is véletlenül úgy fekütt, hogy feje szüntelen árnyékba esett.

Ezen megcsalatott várakozásunk helyett következő estve gazdagon megjutalmaztatánk. Augustus' 6kán a' hold már jókor teljes fényben tetszett-fel a' láthatáron — Bóka Anna már esti 9 óra előtt lenyugodott, 's kevéssel utána fekvéséhez járultunk. Talán fél óráig alhatott nem igen nyugtalanúl, arczával a' fényesen ragyogó hold felé fordulva. Kilencz óra után 15 perczkor fektébül föl-emelkedett, 's mintegy 4 — 5 perczig aluva ült, 's fejét oly erősen lógatta, hogy az többször hallhatólag a' házfalához ütődött, de a' mi őt sem alvásában nem gátlá; sem neki, mint látszék, legkisebb fájdalmat nem okozott. — Ekkor öltözködni kezdett, szoknyáját, nyakkendőjét folyvást, ébrenti szokott

mozdulatival rendesen felvette, most feje békötésére került a' sor — a' hajbavaló fésű hiányzott, 's a' legbizodalmasabban nyult háta megé; — felfogta az ott feküdt fésűt, azzal haját rendbe szedte, nappali szokása szerint fejét bekötötte, 's kevés ideig alvó állapotban ülve maradt, fekvő helyéről azután csendesesen felkelt — dülöngve lépett egyet előre, háttal a' házfalnak támaszkodott, testének előrésszel egyenesen a' holddal szemközt. Különben is hosszukás arcza még hosszabbnak látszott 's holthelványnak; ajkai ólomszinűek, szeme erősen lezárva, szája félig nyiltan; a' fal mellett állva, fejével 's egész testével oly annyira hajlongott, hogy minden pillanatban várhatók: most omlik-öszve, 's hátra-hátra hajolva több ízben 's igen súlyosan ütött a' falra. Tán egy perczig veszteglett ezen ingatag állásban, — 's ekkor ő, ki úgy látszott, hogy már itt is alig áll — oly villám-gyorsan futott az innen 32 lábnyi hosszú udvaron keresztül, hogy csak nagy bajjal valánk képesek utána nyomulni 's észrevenni, mikép egy 9 lábnyi magas sertés-ólhoz jutván, két kezével egy keresztgerendát megfogott, egyik lábát falnak vetette, 's egy pillanatban az ól' nádtetejére felpattant, hol összerogyott. — Ugy tetszett, hogy, miként a' lesujtott Antaeus a' földtől, ő is a' hold' világtól új erőt nyert — felállott — néhányszor mélyen-alva meghajlott, 's folytatta kísérteti útját. Közelített a' háznak — végső szélénél 6 lábbal ma-

gasb — nádtetejéhez, azt nehányszor mintegy vizsgálva megtapogatta, azután két kezével egy nádszorító léczbe fogódzott, imígy felhágott a' tetőre, 's minden kéz'segedelme nélkül rögtön, a' földtől 20 láb magasságu háztető' szegélyeig futott, innét viszont minden késlekedés nélkül a' 20 lábnyi távolságu kéményig ment; hol ismét lerogyott. Kéves percz múlva felállott és sebes léptekkel ment a' fedélnek külső végéig, rendesen mindegyik kémény mellett a' le-lerogyást ismetelve. Így ért-el az első épület' második 's mintegy 4 lábbal magasb tetejéhez, erre kis pihenés után, valamint az elsőbbre, felhágott — 's most igen nagy és minden nézőt szorongató gyorsasággal futott a' ház' tűzfala felett fekvő legvégső fedél csucsig — az utca felé, hol egészen annak szélén, leggyorsabb futásában csuda-hirtelen megállott, kezeivel egy ottani kéve-nádhoz nyúlt, ott leült 's alva úgy lehajolt, hogy teste nem egyszer borzasztóan függött-ki az utcára. Mintegy 20 percz múlva felállott 's a' hold felől csendesen visszaindult, különféle változtatott néma jelekkel; — miután tudnillik mintegy óra negyedet a' ház' csucsán alva eltöltött volna, bátor léptekkel ment a' ház' szegélyén a' legközelső kéményig, háttal ahoz támaszkodott, 's már itt nyilván észre lehetett venni valódi hold-szerelmes (sclenoganicum) nyilatkozását, — egyenesen a' holdnak szem közt fordulva, több ízben felé nyulongott, epedő arcz-vonalmakkal felé in-

tegetett; úgy tetszett, hogy, miként Ixion a' felhőt, ő is a' puszta hold' fényét hevesen szoritotta melléhez, 's mintha haragosan néhányszor magától valamit eltaszított volna, sőt több ízben kitépett náddal, 's kéményről lefeszített vakolatdarabokkal hajigált a' hold felé 's maga körül. — Most csendes kimért lépéseit gyors futással váltotta-fel, 's mind kettejét gyakori lelerogyottával szakasztotta félbe, holott teste, mint a' süldisznóé, gombolyagba tekeredett, különben pedig hanyatt terülve fekütt; — gyakran hallatszott hangos hortyogása is. A' tető magasabb végéhez érvén, ott leült, 's gyors ügyességgel keze lába segítségével lecsuszott, rendesen, minden csuszómozdulatja után felgyűrődött ruhájit lesimítván. Itt a' magasb tetőről az alacsonabbra kellett által mennie; a' magasabb tető legvégső szélén ülve maradt, lábával több mozdulatot tön, 's hirtelen a' másik épület fedelére ugrott, szokás szerént itt is rendesen kevés ideig öszverogyván. — Felmagasztalt belső érzéke által látta-e a' mélységet? vagy mikép a' vakoknál itt ott tapasztaltatik, a' levegő területének érzett nyomása által mérte-meg a' különböző tövolságot? — elég az, ő csak egyszer sem ugrott oly helyre, hol a' magasság miatt veszély fenyegette volna. Az alacsonyabb tetőn szintúgy történt a' vándorlás, mint a' magosbikon, úgy csuszott-le itt is, éppen úgy ugrott-le a' már fentebb említett 6 lábbal alacsonabb sertés ól

fedelére. Itt sokáig pihent, azután felállott, 's ismételve a' fényesen ragyogó hold felé oly kellemes mozgásokkal integetett, hogy ilyekre ébren a' világ minden tánczmestere sem taníthatta volna, 's velünk is egészen elfelejtették a' szenderültnek nem igen aesthetikai állóhelyét. A' végső szélen ismét leült, 's oly igen kihajolt, hogy minden pillanatban attól lehetett tartani, hogy aláesik; azután egy szalmazsákra ugrott-le, melyet a' kísértéseihez már értő ház nép elibe áterített. Itt sokáig pihent árnyékban, többször fel akart kelni, egy ideig térdelt, kezzeit mintegy imádkozva öszvekulcsolta, azután hajlongva néhány lépésig előrebotorkázott, így a' hold fényére jutván, gyorsan mint szélvész a' két felől felhalmozott tüzfakózt a' szomszéd ház deszka kerítéséhez ért, ezen által egy 9 láb magas fasziu fedelén, erről minden késedelem nélkül ugyan azon szomszédház tetején termett. Csak nem mindenben hasonló módon ment az utsza felé előre, kis ideig alutt a' fedél csucsán lévő nád kötésen, onnét ismét visszament, mi közben nehányszor lerogyott, 's hangosan hortyogott; azután menttében szökdécselt, 's valami, textus nélküli, mellodiát danolt. — Lefelé úgy jött, mint már fentebb említém, csupán azon különbséggel, hogy a' faszinról egy, azon udvarban (hol alutt) — álló, 5 lábnyira távul eső kis ólra ugrott biztos bátorsággal, ezen ólon sokáig ülve maradt, 's immel ámmal ugorván, végre a' földre le-

ereszkedett, 's itt meglehetősen ideig mélyen aludt. — Az előtt ily járások után a' paroxysmusnak vége volt, 's ágyára visszatért; — ma azonban másképp lőn, mert kevés idő múlva erejét öszveszedvén ismét elindult, de már koránt sem oly sebesen, 's ment az elsőszer említett sertés ólhoz, felhágott arra 's azon ház tetejére, melyben lakott, lassabban ugyan 's észrevehetőleg csökkent természeti erővel, de szint azon módon, mint feljebb elmondottam; most is a' fedél ormán aluva vesztegelt, visszamentét is azon módon, minden kitérsző változtatás nélkül vitte véghez; — hanem midőn visszamentében a' sertés ól tetejére leugrott, itt elébb állva, később ülve, egy óra negyednél tovább mulatott, 's a' hold után epedő néma tagmozdulatit nagyobb mértékben 's különféle módon üzte. Az ól felébresztett sertésalakóinak hallható rőfögése sem háborítá az álomba merültet, noha eleintén egyszer (szerecsére, éppen midőn alacsony fedelen mulatott) gazdája által nevéen szólítatva, azonnal öszverogyott. Az annyiszor említett ól tetejéről végre félig ugorva lebocsátkozott, 's az elibe terített szalma zsákon ismét 5 perczig késett, azután felkelt 's mint legezősör, futva helyére sietett, hol, mintha villám sodorta volna le, öszverogyott, 3 vagy 4 perczig pihent — azután legnagyobb rendben öltözetét lerakta, — hogy így teljes nyugalmába (mely ezen éjjel többé félbe sem szakadt) juthasson. Utána való reggel

bágyadt volt ugyan, de a' történekről egy szót sem tudott 's (a' mi különös) a' fején szenvedett ütéseknak legkisebb nyoma sem látszott; sem ő maga fájdalomról nem panaszkodott.

Több kegyes ajándék 's adakozásnál fogva ezen szánásra méltó árva mentve van ugyan a' szükségtől; 's minthogy tek. Fejérvármegye ótalma alá szándékozik venni, ezentul igen könnyü lesz őt a' veszélytől megmenteni, vándorlásait szükséges vigyázat által megszüntetni, 's pontosan megvizsgálni, hova és mennyire fognak paroxysmusai indulni? 's valjon csupán maga az idő, vagy a' nemi élet határ évnek (anni climaterici) változásai lassanként a' rendirányra visszavihetik-e, ezen alsóbb idegrendszernek bitangló felsőbbségét? — Probát tehetni az iránt is, valjon nem lehetne-e itt, vagy napfornathoz intézett beszéd által, a' szenvedő javára ezen betegségi paroxysmusait szerencsésen megszüntetni. Mind ezekről, valamint mindenről mit Bóka Annára nézve jövődben észreveszek, avagy figyelemre méltó lesz, későbbi tudósításomat még egyszer magamnak fentartom. — Székes Fejérváratt augusztus 30dikán 1835.

A' czukor haszna és hatósága.

Nem csak az emberek, hanem szinte minden állatok szeretik az édest 's kerülik

az ellenkezőt, 's valóban minden plánta testnek, mely nagyobb vagy kisebb arányban tápláló materiát foglal magában, a' czukor materia egy fő alkotó része. Martin az angol utazó az angol gyarmatok történeteinek leírásában azt mondja: „hogy egy kevés czukor alkalmasabbá teszen minket mint akarmely tápláló szer, a' testi, sőt a' lelki munka és fáradság elhordozására is. Gyakran utaztam én arabsokkal égető homok pusztákon keresztül, 's midőn délben a' nagy hőségtől és fáradságtól lankadtan letelepedtünk, megosztám úti társaim közt czukorból gyurt, 's lisztel és fűszerrel elegyített pogácsáimat, két vagy három ily kis pogácsa, 's egy ital viz reá, reám nézve mindenkor a' legjobb frissítő szer sőt újabb fáradságok elhordozására ingerlő eszköz vala.“ Nyugot Indiában a' czukor nád aratása ideje alatt a' szerencsének minden terhes munkájok mellett is egészségesek és virganczok lesznek; és a' lovak, öszvérek, tehenek, 's más állatok, melyek a' kisajtolt czukor nádszárral 's ennek hulladékával élnek egészen meghiznak és erősödnek. Cochinchinában a' királyi testőrző seregből minden katonának naponként egyéb eledel mellett czukor nádat is adnak, melyet nekik meg kell enni, hogy annál jobban és szebben nézzenek-ki. Ezen tartományban minden embernek közönséges reggeli étke, riskásából és czukorból áll. Itt nem csak minden gyümölcsök, hanem még vetemények is, mint p. o. az ugorka, az al-

loénak busos levelei 'sat. czukor nedvbe szoktak bécsináltatni. Itt a' lovakat, bivajokat, és elefántokat is czukorral hizlalják. En, azt mondja a' többek közt Martin úr, Indiában ettem oly berbécs hust, melyet az előtt hathónapokkal öltek volt le Londonban, 's az olta egy szekrényben czukorral bécsinálva tartották, és oly friss és ép volt mintha éppen most vágták volna-le." Ceylon lakosi vad husaikat földből készült fazékban méz közt tartják, és két söt három esztendő múlva is a' legjobb izüek. A' czukor nád friss nedve némely betegségek ellen is hasznos orvos szer, 's könnyen meggyógyítja a' daganatokat 's régi sértéseket. Egy angol orvos állítása szerint, pestis még soha oly helyen' nem uralkodott hol a' lakosok sok czukorral éltek. Franklin Beniam nagy kő fájdalmaiban sok enyhülést talált ha lefekvés előtt egy dió hajnyiszirupot vett-bé, melynek csendesítőbb erejét tapasztalta mint egy adat opiumnak. A' tengeri útazásban az oly gyakori betegség, a' scorbutus gyakran rövid idő alatt meg-orvosoltatott ha a' beteg sok czukorral élt. A' geleszta nyavalyák, melyek a' gyermekeket annyira járják, a' czukor eledel által melyet a' gyermekek természeti ösztönből is oly örömet esznek sokszor eltávoztatodnak. Martin úr azt állítja, hogy azon ellenvetés is mintha a' czukor a' fogaknak ártana alaptalan, meg kell csak nézni a' czukor nád ültetvényeket 's meg lehet látni mily épek,

fejérek a' szerecseneknek és gyermekeiknek fogaik a' kik pedig minden nap czukrot rág-
nak. Én azt mondja Martin úr, a' legszi-
lajabb lovat is czukorral megengeszteltem,
és láttam, hogy ezzel a' legmérgeesebb álla-
tot is meg lehet szelídíteni. — A' mint Ma-
rtin úr leírásából 's felhozott példáiból meg-
tetszik, itt csak a' durva és kikészítetlen
czukorról van szó, a' rafinírozott vagy tiszt-
tított, megszárt nádméz nem oly nagyon és
közönségesen ajánlható, 's a' gyakori ezzel
való élés káros is lehetne.

A' Medve' rá-szedetése.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Az utazást Indiának éjszaki részeiben a'
vad állatok sokasága nagyon félelmissé te-
szi; de az ember az oktalan állatok' erején
mindenütt felyül-kerül okossággal.

Egy angol utazó jeles példáját hozza-fel
az indus havasi lakosok' ügyességének, mely-
lyel a' leghatalmasabb fene-vadak' dühét ki-
játszodják.

Egykor egy borzasztó méjj völgybe bo-
csátkozáom, így ír az angol utazó, puskámat
vállamon vive, 's két havasi lakostól kísér-
tetve. Reményem vala néhányat azon va-
dakból elejteni, melyek ezen vidék' sűrű er-
deiben nagy számmal tanyáznak, jóllehet,
szerfeletti vadságuk miatt, igen bajos hozzá-
jok jutni.

Egy hosszú fáradságos menetel után, nagy

bajjal egy meredekre, mely útunkat rögtön elállotta, felkapaszkodánk; de feljutván tetejére, mely más oldalról egy szédítő méjjség felett nyújtá-ki meredek csúcsát, egy rémitő nagy medvét látánk a' szomszéd sűrűségből kibúvni, 's gyanús szándékkal felénk közelíteni. Első mozdúlatom az volt, hogy reá löni készüljek; jóllehet csak ónszemer vala töltésem, de vezetőim' egyike azon pillanatban inte, hogy szünnék-még; 's mozdúlataival értésemre adá, hogy az ellenséget fegyver nélkül akarja megtámadni. Valóban azonnal munkához is kezdett, oly ügyességgel és hidegvérrel, hogy a' tusának jó kimenetele felől egy pillanatig sem lehetekétkednem, minden látszó veszedelmek' ellenére is.

A' meredek' szélén egy igen nagy élőfa emelkedett-fel; ha külsőjére nem is, de belső lényegére nézve körifához hasonló: melynek ágai tömött alkotásuak 's egyszersmind hajlékonyok valának. A' havasi lakós a' medve felé közelite, 's némely ingerlések által nem sok fáradságába került, őt elfordítani tőlem, 's magára vonni figyelmét. A' megboszantott vad azonnal ellene fordítá dühét; mit ez látván, serényen felszökék azon fára, a' medvétől épen oly gyorsan követve. Az ember a' fa' tetejére érvén, egy perczet sem tölte hiába, hanem sietőleg egy hosszú kötelet urkolt azon ág' végére melyen álla, 's a' földre lebocsátá; hol azt a' másik havasi lakos megkapván, egész erejéből húzni

kezdte, míg az ág egy félkörbe hajlott. Így állott a' levont ág a' méjjség felett, 's a' keményen megfeszült kötélnek alsó vége egy törzsökhez kötteték. Ezután a' fára felment havasi lakos az ágan végig mászott, nagy gonddal és ügyelettel, a' medvétől mindennütt hasonló figyelemmel kísértetve. Midőn az ember látta, hogy a' medve már a' meghajtott ágon áll, ekkor a' kötelen szépen földre bocsátkozék. A' medve ily váratlanúl megfosztatva martalékától, igyekezett megfordúlni 's visszatérni, de alig bocsátá mentire zsákmányát, hogy ez hirtelen a' feszült kötelet elmetszván, az ág erőszakos meghajlásából kiszabadúla, 's ellenállhatatlan hatalommal természetes helyzetébe vissza pattant. Az iszonyú sebesség a' medvét a' fától elszakasztá, 's mintegy szalma-zsákot a' levegőbe felveté, honnan az, iszonyú morajjal, a' méjjségbe zuhant, 's ott a' kiálló éles szirtokban darabokra zúzatott, elszórott tagjait keselyük' és farkasok' eledeléül hagyván.

K. L.

A' nagy lelkü úr és annak rabszolgái.

Az Egeum tengeren egy kereskedő a' sebesen dühösködő és zordonkodó szélvész-től megtámadtatván, fordítani kezdi hajóját: — oldalaslag sőt visszafelé is kéntelen kormányoztatni: — de nevedik szüntelen a' veszedelem; — az öregebbek csupán halált

remélnék; — az ifjabbak pedig jelenték magokat, hogy a' megszabadulást megpróbálják melyért nem kívánnak egyebet, hanem szabadságok megadását, mely azonban mindenkiktől megtagadtatik. — Töstént szaggatni kezdi a' szélvész az árbocz fát, köteleket, vitorlákat. — Vége! vesznünk kell, így ordítják-ki halálok közelgetésit. — Ne féljeteK, barátim, legyetek erős lélekkel! — így kiálta a' nemes lelkü úr. — Süjvedünk ugyan; de jó vagyok én hozzátok! már most felszabadítlak titeket mindnyájan: megadom szabadságtokat.

Mely alacsonyul jeleli-ki magát gyakran a' köz és alacson lelkeknek vagy tettegett, vagy kénszerítetett jósága! a' ki alacson, a' ki zsunda, a' ki zobrák: annak marad halálig. — Minden állapotban, a' szerencsében, szerencsétlenségben szennyes ő: semmi fel nem emeli az ő lelkét. — Akkor adni meg az elnyomattaknak valamit, midőn azzal már nem is élhetnek: akkor ígérni a' jóságát, midőn annak haszna használhatatlan, oh! mely földön csuszó léleknek béjjege!!

K. J.

Egy királynak három dologra kell emlékezni: hogy embereken uralkodik, hogy törvények szerént kell uralkodnia, és hogy nem fog uralkodni örökké. —

Agathon Poëta.